

Ένας Μεγαλοπρεπής Κερατάς αναστατώνει τη Θεσσαλονίκη

 thesspress.gr/politismos/item/181185-enas-megalopr.html

Το έργο του Φερνάν Κρομλένκ, «Ο Μεγαλοπρεπής Κερατάς» σε πρώτη παρουσίαση από το Κ.Θ.Β.Ε.

Για πρώτη φορά παρουσιάζεται στο Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος, «Ο μεγαλοπρεπής κερατάς» του Βέλγου, Φερνάν Κρομλένκ, σε μετάφραση Έφης Γιαννοπούλου και σκηνοθεσία, Ελεάνας Τσίχλη, η οποία επιστρέφει στη ΚΘΒΕ, μετά την επιτυχία της παράστασης «Ποιος σκότωσε τον σκύλο τα μεσάνυχτα», που παρουσιάζεται για δεύτερη χρονιά. Ήδη ξεκίνησαν οι πρόβες της νέας παραγωγής, η οποία θα κάνει πρεμιέρα το Σάββατο 11 Ιανουαρίου 2020 στο Βασιλικό Θέατρο.

Τα σκηνικά και τα κοστούμια της παράστασης είναι του Κωνσταντίνου Σκουρλέτη, η μουσική του Θοδωρή αμπατζή, η κίνηση της Σοφίας Παπανικάνδρου και παίζουν οι ηθοποιοί: Μελίνα Αποστολίδου, Γιώργος Δημητριάδης, Χρήστος Διαμαντούδης, Έφη Δρόσου, Ευσταθία Λαγιοκάππα, Νικόλας Μαραγκόπουλος, Μαρία Μπαγανά, Νίκος Ορτετζάτος, Παναγιώτης Παπαϊωάννου, Θανάσης Ραφτόπουλος, Δημήτρης Σιακάρας, Αλκιβιάδης Σπυρόπουλος, Γιώργος Στάμος.

unnamed_1.jpg

Ο έρωτας του Μπρούνο και της Στέλλας είναι τόσο δυνατός και αμοιβαίος που παρασύρει τους πάντες γύρω τους σε ένα παραλήρημα ευτυχίας. Όμως ξαφνικά όλα αλλάζουν όταν στη σκέψη του Μπρούνο εισβάλλει η υποψία της απιστίας και το μυαλό του χάνεται μέσα στα σκοτεινά μονοπάτια της ζήλιας. Ο «Μεγαλοπρεπής κερατάς» ακροβατεί ανάμεσα στο φαρσικό και στο τραγικό. Τα πρόσωπα τη μια στιγμή ερωτεύονται, αγαπούν, διασκεδάζουν και την άλλη πληγώνουν, πληγώνονται και υποφέρουν. Από το δροσερό, ανάλαφρο, κωμικό περιβάλλον μεταφέρονται σε έναν

εφιαλτικό τόπο χωρίς επιστροφή, κυριευμένο από εμμονές και πάθη, όπου κάθε λογική καταρρίπτεται. Ένα παιχνίδι εις άτοπον απαγωγής χωρίς κανένα τέλος... μια που, τελικά, ο πραγματικός εχθρός του ήρωα είναι ο ίδιος του ο εαυτός.

Γεννημένος στη Γαλλία, ο Φερνάν Κρομλένκ, γόνος οικογένειας ηθοποιών, έγραψε τον «Μεγαλοπρεπή κερατά» το 1920. Επηρεασμένος από εμβληματικά κλασικά έργα και διαθέτοντας άριστη γνώση της θεατρικής γραφής και της θεατρικής πράξης, μας δίνει ένα λυρικό και ταυτόχρονα γκροτέσκο κείμενο, με θέμα τη ζήλια στην πιο αρρωστημένη και παράλληλα κωμική (ή γελοία) διάστασή της.

«Το θέατρο του Κρομλένκ δεν είναι ρεαλιστικό, δεν είναι καν αληθοφανές, είναι όμως ένα θέατρο από σάρκα και οστά, κι ας μοιάζουν οι χαρακτήρες του με φαντάσματα, με υπνοβάτες που δραπέτευσαν από έναν εφιάλτη, κι ας είναι το προσωπείο συστατικό στοιχείο της δραματουργίας του. Συνδυάζοντας μια αυστηρή και ρωμαλέα δραματική πλοκή με μια αριστοτεχνική χρήση της αμφισημίας, με μια καλοζυγισμένη αναλογία φωτός και σκιάς, ο συγγραφέας δημιουργεί ένα έργο που αναμειγνύει τη φάρσα, το γκροτέσκο και το λυρικό, υπερβαίνοντας έτσι κάθε προσπάθεια διάκρισης των ειδών», αναφέρει η μεταφράστρια, Έφη Γιαννοπούλου.

[thesspress](http://thesspress.gr)

info@thesspress.gr